

som et minimumskrav skal være mærket, så forbrugerne har en mulighed for at vælge dem fra.

Jeg vil godt sige i den forbindelse, at når vi snakker om frit valg, så er det jo i virkeligheden lidt en omskrivning af virkeligheden, for det, der er tale om, er, at hidtil har der ikke været nogen som helst forbrugerønsker om at købe gensplejsede fødevarer, men det er meget svært at undgå. Så der er i virkelighed tale om en defensiv kamp for at sikre sig mod ikke at blive påtvunget et produkt, der er produceret på en måde, som man ikke ønsker at købe.

Men o.k., vi er på vej med mærkningsregler, der er fremskridt på området, og der burde også stilles et helt naturligt minimumsmærkningskrav, for at det overhovedet bliver tilladt.

I den forbindelse er det lidt svært at have den fulde tillid til partiet Venstre, for her i Folketinget siger Venstre, at man arbejder for den fulde mærkning, altså også af animalske produkter, kød, mælk og æg osv., men at det er svært at få det gennemført.

Det ville jo have været noget nemmere, hvis man havde et krav fra Europa-Parlamentet, der bakkede det op. Men i Europa-Parlamentet har partiet Venstre stemt imod den type mærkningsregler og dermed forhindret, at det blev et krav fra Parlamentet. Så Venstres troværdighed – samlet i hvert fald – er meget begrænset, meget svag på det her område.

I SF ønsker vi selvfølgelig også, at spredningsproblematikken skal være løst, sådan at vi ikke løber en risiko for, at ikkegensplejningsmarker bliver forurenede med GMO'er fra tilstødende marker. Det er vigtigt både for konventionelle producenter, som ønsker at levere en gensplejningsfri kvalitet, og det er i særdeleshed meget vigtigt for økologer, hvis hele produktionsform og livsgrundlag jo bliver ødelagt, hvis de udsættes for en utilsigtet forurening fra GMO-marker.

Derfor burde de regler for længst have været på plads. Det er de desværre ikke. Det bør de, inden vi tillader udsætning og markedsføring af GMO.

Selvfølgelig bør der også være klare regler om, hvis ansvaret er, hvis der alligevel sker en forurening, sådan at producenterne pålægges det fulde ansvar for at udrede alle de skader, der måtte ske, hvis der sker en forurening.

Vi er i virkeligheden fuldstændig enige med Enhedslisten i det her forslag. Sådan burde det være, og det vil vi arbejde for at det bliver.

Når vi så ser på, hvad moratoriet indeholder og dermed den mere realpolitiske vurdering af, hvor langt vi kan komme, så er jeg meget ked af, at miljøministeren kun hæfter sig ved, at moratorieteksten lægger op til, at sporing og mærkning skal være på plads, for det er vores klare opfattelse, at moratoriet også indebærer i hvert fald en politisk forståelse for, at der skal komme regler for erstatning, inden moratoriet ophæves, forstået på den måde, at vi skal have sikkerhed for, at der kommer regler, men at reglerne ikke nødvendigvis skal være færdige, sådan som de, der forfattede moratoriet, besluttede det.

Derfor mener jeg, at regeringen, som den også blev pålagt af et flertal i Europaudvalget for nylig, skal arbejde af al kraft for, at Kommissionen forpligter sig til, at miljøansvarsdirektivet eller liability, som det hedder i det sprog, kommer til at indeholde GMO-erstatningsregler, inden moratoriet kan ophæves.

Kl. 16.50

Jeg siger helt præcis, at reglerne ikke behøver at være på plads, sådan som moratoriet er forfattet. Det er ikke vores ønske, men det er vores vurdering af, hvordan situationen er, og Kommissionen har pillet erstatningsreglerne ud af erstatningsdirektivet.

Der skal den forpligtes til, at de regler kommer ind igen, før moratoriet kan ophæves. Det håber jeg altså regeringen også efter det omtalte møde i Europaudvalget er enig i.

Så skal vi efterfølgende, uanset om moratoriet måtte være blevet ophævet, hvilket vi ikke håber, eller ej, selvfølgelig også have nogle regler omkring spredningen. Der er det vores opfattelse, at hvis det er nødvendigt at lave dem på nationalt plan, så må vi gøre det i første omgang.

Vi ser selvfølgelig som på alle andre områder helst, at det er generelle EU-regler af en tilstrækkelig høj kvalitet. Men jeg tror, det bliver meget svært at få gennemført, og derfor kan vi lige så godt forberede os på, at vi skal lave en supplerende national lovgivning på det område, i hvert fald for en meget lang periode frem.

Så man kan sige, at vi har nogle langsigtede mål, som vi arbejder for, der er vi enige med Enhedslisten, og vi prøver også af al magt at påvirke det, der rent faktisk sker, og selv om det ikke lever op til alle vores ønsker, så er der i hvert fald mulighed for at komme et stykke videre endnu med at sikre, at forbrugerne ikke bliver påtvunget produkter, som de ikke ønsker, at miljøet ikke lider unødigt skade, og at økologiske